

DECIZIA nr. 587/2019
privind soluționarea contestației formulate de
doamna .X.
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .X./18.03.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Serviciul Fiscal Municipal .X. prin adresa nr. .x./11.03.2019, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. .X./18.03.2019, cu privire la contestația formulată de către doamna .X., CNP ..., cu domiciliul în .X., str. .X., nr. .x., cod poștal .x., județul .X..

Obiectul contestației, înregistrată la Serviciul Fiscal Municipal .X. sub nr. .x./05.03.2019, îl constituie Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2018 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – Serviciul Fiscal Municipal .X., comunicată prin poștă cu confirmare de primire în data de 28.01.2019, prin care s-au stabilit accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoane care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică în sumă de .x1. lei.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de doamna .X..

I. Prin contestația formulată contestatară solicită anularea deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. .x./31.12.2018, invocând în susținere următoarele motive:

- decizia de impunere nr. .x./09.09.2010 prin care s-a individualizat debitul principal nu i-a fost comunicată, contrar art. 47 din Codul de procedură fiscală, astfel nu respectă modul de constituire a unei decizii accesorii, fapt care duce la nulitatea deciziei contestată;

- S.F.M. .X. are competență exclusivă de stabilire a creanței fiscale în baza art. 85 alin. (1) din Codul fiscal, iar contrar art. 84 alin. (8) nu s-a făcut dovada comunicării către contestator a deciziilor de impunere anuale, astfel că nu se justifică emiterea de către organul fiscal a deciziei de calcul accesorii;

- decizia de impunere nr. .x./04.01.2013, comunicată, a fost desființată prin decizia nr. .x./13.08.2014, fiind emisă decizia nr. .x./11.09.2014 cu o datorie zero pe anul 2012;

- solicitarea privind efectuarea unei inspecții fiscale nu a fost acceptată;

- există două legi care calculează diferit CAS, respectiv Codul fiscal stabilește contribuția de pensie după venitul net, iar legea pensiei prevede că această contribuție se stabilește după venitul brut, în care este inclusă și achiziția de mărfuri care ajută întreprinderea să își desfășoare activitatea. După părerea contribuabilei, plata CAS ar trebui să fie realizată abia atunci când se scad toate cheltuielile, rezultând un venit net care să stea la baza stabilirii contribuției la pensie;

- venitul realizat în anul 2011 și 2012 a fost mai mic decât contribuțiile sociale obligatorii;
- declarația de asigurare nr. .x. a fost suspendată legal în baza adeverințelor de venit emise de A.F.P. .X.;
- datoriile calculate atât la debitul principal cât și la debitul accesoriu sunt mai mari decât veniturile realizate între anii 2011 – 2018;
- până la data 30.09.2012 nu există titlu de creanță sau datorie privind contribuții sociale obligatorii comunicat, iar după această dată calitatea de a emite un act administrativ revine ANAF;
- nu există un contract prin care contribuabilul să fie asigurat obligatoriu, indiferent de venitul realizat;
- potrivit declarației de asigurare nr. .x./09.09.2010, suma asigurată era aleasă de asigurat, ultima fiind de .x2. lei pe lună, nefiind semnată o altă declarație prin care s-ar fi modificat această sumă, iar această declarație este falsă, deoarece numărul actului de identitate este completat greșit;
- în urma modificărilor legislative și emiterea legii pensiei nr. 263/2010, în baza adeverințelor de venit emise de organul fiscal s-a suspendat declarația de asigurare, nedatorând CAS în perioada de suspendare;
- Casa teritorială de pensii ar fi avut obligația ca, cel mai târziu în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a unui act normativ de modificare a cadrului legal privind declarația individuală de asigurare/contractul de asigurare socială, să comunice în scris asiguraților natura modificării și data de la care survine aceasta, iar inexistența comunicării modificării sumei asigurate reprezintă un factor de nulitate a deciziei contestată;
- comunicarea datelor cu caracter personal între Casa Județeană de Pensii și A.N.A.F. fără acordul contestatarii reprezintă nulitatea absolută a titlului de creanță contestată;
- Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012, nu produce nici un efect juridic, deoarece aceasta nu conține calea de atac, nici instanța și nici termenul, precum și mențiuni privind audierea contribuabilei, nu coincide cu sumele din decizia contestată și a fost emisă după data de 30 septembrie 2012, fapt ce atrage nulitatea actului;
- nicio persoană nu poate fi obligată la plata CAS, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de către ambele părți, iar declarația de asigurare nu are calitatea unei decizii de impunere sau a unui contract;
- organul fiscal nu și-a îndeplinit obligația de a aplica unitar prevederile legale pe teritoriul României și nu a stabilit în baza cărei proceduri fiscale sau executorii ar avea de plătit sumele de bani respective;
- decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nu respectă art. 97 și art. 46 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură fiscală, deoarece ultima sumă asigurată era .x2. lei pe lună începând cu data de 01.01.2008, astfel nu se pot calcula creanțe cu suma totală de .x4. lei;

În susținerea cauzei contestatara invocă jurisprudența europeană în cauza C-201/14 și jurisprudența națională în următoarele cazuri:

- dosarele .x./2017 și .x./2017 prin care instanța de fond a suspendat judecarea cauzei, dispunând sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 1 pct. IV lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii, excepție ridicată de reclamantul .Y.;
- Decizia civilă nr. .x./29.03.2018 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018,

prin care instanța a anulat decizia nr. .x. din 17.07.2017 prin D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de .Y. împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr. .x./06.04.2017 emisă de Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Decizia civilă nr. .x./12.04.2018 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018, prin care instanța a anulat decizia nr. .x./30.08.2017 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./06.07.2017 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Hotărârea nr. .x./08.11.2018 emisă de Curtea de apel Târgu-Mureș în dosarul .x./2017, prin care instanța de apel a anulat decizia nr. .x./28.02.2017 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./06.10.2016 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Hotărârea nr. .x./30.01.2019 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018, prin care instanța de fond a anulat decizia nr. .x./03.09.2018 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Hotărârea nr. .x./06.12.2018 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018, prin care instanța de fond a anulat decizia nr. .x./21.03.2018 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./12.10.2017 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Hotărârea nr. .x./07.11.2018 emisă de Curtea de apel Târgu-Mureș în dosarul .x./2017, prin care instanța de apel a anulat decizia nr. .x./28.02.2017 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./06.10.2016 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X.;

-Hotărârea nr. .x./30.01.2019 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018, prin care instanța de fond a anulat decizia nr. .x./03.09.2018 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de reclamant împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017 emisă de pârâta D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X..

În drept, contestatara invocă prevederile art. 5, art. 6, art. 23, art. 44, art. 45, art. 46, art. 47, art. 85 și art. 110, art. 141 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, art. 84 și art. 296²² din Codul fiscal, art. 148 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 17, art. 23, art. 25 și art. 26 din HG nr. 257/2011, art. 6, art. 11, art. 27, art. 31, art. 36 și art. 183 din Legea nr. 263/2010, art. 5 și art. 23 din Legea nr. 19/2000, art. 211 din Legea nr. 95/2006, pct. V din O.U.G. nr. 125/2011 și prevederile Constituției României.

De asemenea, contestatara solicită comunicarea numărului de dosar fiscal, pe motivul că acesta nu apare pe decizia contestată.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2018 organele de impunere din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice .X. – Serviciul Fiscal Municipal .X. (S.F.M. .X.) au stabilit în sarcina contribuabilei accesorii în sumă totală de .x1. lei, aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, în temeiul art. 98, lit. c) și art. 173 alin. (5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Din anexa la decizia nr. .x./31.12.2018, rezultă că suma de .x1. lei reprezintă dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat datorate de persoanele care realizează venituri din activități independente, activități agricole și asocieri fără personalitate juridică, calculate pentru neplata debitelor în sumă totală de .x4. lei pentru perioada 31.12.2017 - 31.12.2018.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilei și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă doamna .X. datorează accesorii în sumă de .x1. lei, în condițiile în care acestea sunt aferente debitelor reprezentând CAS pentru perioada 2011-2012 pe care contribuabila nu le-a achitat la bugetul de stat, deși având în vedere veniturile declarate pentru anii 2011-2012 era asigurată obligatoriu prin efectul legii.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2018, S.F.M. .X. a calculat pentru perioada 31.12.2017 - 31.12.2018, dobânzi în sumă de .x1. lei, aferente CAS, obligația de plată principală fiind individualizată prin Declarația de asigurare conform Legii nr. 19/2000 depusă de către doamna .X. la Casa de Pensii a județului .X., înregistrată sub nr. .x./09.09.2010.

Prin contestația formulată contribuabila precizează că nici o persoană nu poate fi obligată la plata CAS, fără a avea în prealabil un contract de asigurat semnat de către ambele părți și prin care să fie asigurat obligatoriu, indiferent de venitul realizat, declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 fiind suspendată în anii 2011 și 2012.

În drept, potrivit prevederilor art. 152 și art. 154 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 152. – (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz”.

„Art. 154. – (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează”.

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale.

Astfel, potrivit art. 173 și art. 174 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 173. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen

dobânzi și penalități de întârziere”.

„Art. 174. – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere”.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile pct. V din O.U.G. nr. 125/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003:

„Art. V. – (1) Începând cu data de 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal revine Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la alin. (1) pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie-30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, pentru soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade. [...]

(4) Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale predau organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012. Predarea-preluarea se face până la data de 30 septembrie 2012, pe titluri de creanță și pe scadențe, pe baza protocolului de predare-primire și a următoarelor documente:

a) înscrisuri în care sunt individualizate creanțele datorate și neachitate până la data predării-preluării și care reprezintă titluri executorii;

b) situația soldurilor contribuțiilor stabilite până de data de 30 iunie 2012 și neîncasate până la aceeași dată;

c) o copie a titlurilor în care sunt individualizate plățile anticipate stabilite pentru anul 2012;

d) orice alte informații disponibile, necesare urmăririi și verificării sumelor datorate.

5) Procedura de predare-primire a documentelor și informațiilor prevăzute la alin. (4) va fi aprobată prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului sănătății, în termen de 30 zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Potrivit Protocolului – cadru de predare – primire a documentelor și informațiilor privind contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din Titlul IX² al Codului fiscal, aprobat prin Ordinul comun al Ministerului Finanțelor Publice, al Ministerului Sănătății și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale nr. 806/608/934/2012:

„9. Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin organele competente ale acesteia și Casa Națională de Pensii Publice, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea răspund de valabilitatea, realitatea,

actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării”.

De asemenea, cu privire la obligația plății unei contribuții bănești lunare pentru asigurările sociale, potrivit dispozițiilor art. 5, art. 6, art. 6¹, art. 23, art. 29 și art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 5. – (1) **În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:**

[...]

IV. persoanele care se află în una dintre situațiile următoare: [...]

c) **membri ai asociației familiale;”**

„Art. 6¹. – (1) **Persoanele prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. IV și V care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației de asigurare. Declarația de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația respectivă la casa teritorială de pensii din raza de domiciliu sau de reședință. Venitul lunar asigurat este cel stabilit prin declarația de asigurare.**

[...]

(6) **Declarația și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii”.**

„Art. 23. – (1) **Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:**

[...]

b) **venitul lunar asigurat, înscris în declarația sau în contractul de asigurare socială, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2);”**

„Art. 29. – **Termenele de plată a contribuției de asigurări sociale sunt:**

[...]

c) **până la sfârșitul lunii pentru luna în curs, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. IV și V și alin. (2)”.**

„Art. 31. – (1) **Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate inclusiv**”.

Începând cu data de 01.01.2011 au intrat în vigoare dispozițiile art. 6, art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit cărora:

„Art. 6. – (1) **În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:**

IV. **persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare:**

[...]

b) **membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;”**

„Art. 11. – (1) **Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației individuale**

de asigurare.

(2) *Declarația individuală de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația prevăzută la alin. (1) la casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.*

(3) **Venitul lunar asigurat pentru persoanele menționate la alin. (1) este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și mai mare decât valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.**

(4) *Se exceptează de la obligativitatea depunerii declarației de asigurare persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV, dacă beneficiază de una dintre categoriile de pensii prevăzute de prezenta lege sau dacă se regăsesc în situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II, III și V”.*

„Art. 13. – (1) *Venitul asigurat înscris în declarația individuală de asigurare sau în contractul de asigurare socială poate fi modificat prin depunerea unei comunicări de modificare a declarației individuale de asigurare ori, după caz, prin încheierea unui act adițional la contractul de asigurare socială.*

(2) **Declarația individuală de asigurare și contractul de asigurare socială constituie titluri de creanță și devin titluri executorii la data la care creanța bugetară este scadentă, conform legii”.**

„Art. 40. – (1) *În cazul asiguraților prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. IV și alin. (2), termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este până la data de **25 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.***

(2) *Pentru ceilalți asigurați ai sistemului public de pensii termenul de plată a contribuției de asigurări sociale este prevăzut în Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare”.*

Art. 40. a fost modificat prin punctul 15. din Ordonanță de urgență nr. 117/2010 începând cu 30.12.2010.

Din textele legale antecitate rezultă că, începând cu 1 iulie 2012, competența de administrare a contribuțiilor sociale obligatorii reglementate prin Codul fiscal și datorate de persoanele fizice revine A.N.A.F.

Competența de administrare a contribuțiilor sociale datorate de către aceste persoane, pentru veniturile aferente perioadelor fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2012, precum și perioadei 1 ianuarie - 30 iunie 2012 cu titlu de contribuții sociale aferente anului 2012 și, totodată, competența de soluționare a contestațiilor împotriva actelor administrative prin care s-a făcut stabilirea acestora, revine caselor de asigurări sociale, potrivit legislației specifice aplicabile fiecărei perioade.

Începând cu data de 1 iulie 2012, casele de asigurări sociale au obligația de a preda organelor fiscale din subordinea A.N.A.F., în vederea colectării, creanțele reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, stabilite și neachitate până la 30 iunie 2012, predarea-preluarea efectuându-se pe baza protocolului de predare-primire. De asemenea, începând cu aceeași dată, persoanele fizice care au calitatea de contribuabili la sistemul public de pensii și la cel de asigurări sociale de sănătate, conform art. 296²¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a plăti contribuțiile de asigurări sociale la organul fiscal competent, conform legii.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2018, S.F.M. .X. a calculat pentru perioada 31.12.2017 - 31.12.2018, dobânzi aferente CAS în sumă de .x1. lei, obligațiile de plată principale fiind individualizate prin Doc. CAS .x./09.09.2010, ceea ce reprezintă Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 încheiată între contribuabila și Casa de Pensii a județului .X..

La dosarul contestației se află Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010, emisă conform Legii nr. 19/2000, semnată de domnul .Y. în numele contribuabilei .X., potrivit căreia începând cu data de 01.07.2007, venitul asigurat lunar este .x6. lei, cota de CAS fiind 29% după care cuantumul contribuției lunare de asigurări sociale .x7. lei. De asemenea, potrivit comunicării de modificare la această declarație, începând cu data de 01.01.2008, venitul lunar asigurat este .x8. lei, cota de CAS fiind 29% după care cuantumul contribuției lunare de asigurări sociale este .x9. lei.

Printr-o adresă anterioară, respectiv nr. .x./09.11.2016, organul de impunere precizează că în momentul creării containerului conținând deciziile de calcul accesorii instituite global, utilizând aplicațiile informatice puse la dispoziție DGTI, programul informatic a adăugat în mod eronat o cifră în plus la numărul titlului de creanță. Totodată, precizează că această cifră în plus „2” apare numai pe anexa la decizia de calcul accesorii comunicată contribuabilei prin Unitatea de Imprimerie Rapidă.

Din datele cuprinse în Fișa financiară editată de C.N.P.P. la data de 24.02.2016, rezultă următoarele:

Referitor la venitul asigurat, contribuții datorate:

- în perioada iulie 2007 – decembrie 2007 contribuția lunară datorată de către doamna .X. a fost în sumă de .x10. lei(venit lunar asigurat .x6. lei);
- în perioada 2008 - 2010 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x2. lei (venit lunar asigurat .x6. lei);
- pentru anul 2011 contribuția lunară datorată a fost în sumă de 222 lei (venit lunar asigurat 708 lei: 2.022 lei x 35%);
- în perioada ianuarie 2012 - iunie 2012 contribuția lunară datorată a fost în sumă de .x22. lei (venit lunar asigurat 741 lei: 2.117 lei x 35%).

Venitul lunar asigurat pentru persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și au calitatea de membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale, este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Potrivit legii nr. 287/28.12.2010, câștigul salarial mediu brut pentru anul 2011 a fost stabilit la 2.022 lei.

Potrivit legii nr. 294/21.12.2011, câștigul salarial mediu brut pentru anul 2012 a fost stabilit la 2.117 lei.

În acest sens, persoanele care realizează în anul 2011 un venit brut de

8.088 lei, și care se află în una dintre situațiile prevăzută de art. 6 alin. (1) pct. IV., sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii.

Referitor la plăți efectuate, sume restante, sold transmis la A.N.A.F.:

Contribuabila a devenit asigurată începând cu data 01.07.2007, potrivit Declarației de asigurare încheiată în data de 09.09.2010, astfel, plata contribuției pentru lunile anterioare încheierii declarației de asigurare a generat dobânzi și penalități de întârziere.

Începând cu data de 01.01.2011 au intrat în vigoare dispozițiile art. 6, art. 11, art. 13 și art. 40 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit cărora în sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la FBASS și care sunt membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale.

Legea privind sistemul unitar de pensii publice prevede că venitul lunar asigurat nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, care pentru anul 2011 a fost 2.022 lei, cota de CAS fiind 31,3%, rezultând o contribuție lunară de 222 lei ($2.022 \text{ lei} \times 35\% \times 31,3\%$) și pentru anul 2012 a fost 2.117 lei, rezultând o contribuție lunară de .x22. lei ($2.117 \text{ lei} \times 35\% \times 31,3\%$).

În data de 29.11.2011 contribuabila depune o cerere către Casa Județeană de Pensii .X., înregistrată sub nr. .x., prin care declară pe propria răspundere că pe anul 2011 nu realizează venitul minim prevăzut de lege de 8.088 lei ($2.022 \text{ lei} \times 4$), iar în cazul în care depășește această sumă, va plăti suma datorată conform legii.

În urma depunerii acestei cereri, doamna .X. nu și-a achitat contribuția socială de stat începând cu luna februarie 2011.

Având în vedere de cererea depusă de contribuabila la Casa Județeană de Pensii .X., prin care a declarat că nu se încadrează în categoria persoanelor asigurate obligatoriu în sistemul public de pensii pe motivul că în anul 2011 realizează venituri sub plafonul prevăzut de lege, adică sub valoarea de 8.088 lei, CJP .X. în baza prevederilor art. 14 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în vigoare începând cu data 01.01.2011 a suspendat declarația de asigurare.

„Art. 14. – (1) În situația în care pe parcursul derulării asigurării în baza declarației individuale de asigurare se face dovada că există perioade în care nu se realizează venituri, la cererea asiguratului sau din inițiativa casei teritoriale de pensii, declarația poate fi suspendată.

(2) Pentru perioadele de suspendare prevăzute la alin. (1) nu se datorează contribuție de asigurări sociale.”

În data de 20.01.2012 contribuabila depune la organul fiscal teritorial declarația privind veniturile realizate pentru anul 2011, înregistrată la organul fiscal sub nr. .x., prin care declară că a realizat un venit brut de .x11. lei. De asemenea, prin declarația privind venitul estimat - activități independente nr. .x./16.02.2012, pentru anul 2012 a declarat un venit brut estimat de .x12. lei.

Prin urmare, cu toate că contribuabila a declarat la Casa județeană de pensii .X. un venit brut sub nivelul prevăzut de lege, în urma căreia casa de pensii a suspendat declarația de asigurare, condițiile care permit suspendarea declarației nu au fost îndeplinite, iar contribuabila nu a notificat organele abilitate din CNPP despre valoarea venitului realizat și declarat în data 20.01.2012 către organele fiscale teritoriale.

Astfel, contribuabila nu a respectat prevederile art. 21 din HG nr. 257 din 20 martie 2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, care precizează că

„Ori de câte ori intervin modificări ale elementelor care au stat la baza declarației individuale de asigurare, asiguratul are obligația de a depune la casa teritorială de pensii o comunicare de modificare a declarației”,

nerespectând nici declarația de propria răspundere înregistrată la Casa Județeană de Pensii .X. sub nr. .x./29.11.2011, prin care și-a asumat răspunderea că în cazul în care depășește suma respectivă va plăti suma datorată conform legii.

Prin urmare, CNPP prin Casa județeană de pensii .X. pe baza art. 17 alin. (3) din HG nr. 257/2011 mai sus menționat, a constatat că contribuabila a realizat venituri peste nivelul prevăzut de lege, emitând decizia nr. .x./11.12.2012 prin care anulează suspendarea declarației individuale de asigurare pentru venituri realizate peste plafonul prevăzut de lege și prin care modifică situația cu obligațiile de plată la data de 30.06.2012 transmisă la A.N.A.F. după cum urmează:

Contribuții datorate:	.x13. lei;
Dobânzi:	.x14. lei;
Penalități:	.x15. lei;
Total:	.x16. lei.

Proveniența debitului principal de .x13. lei se compune din următoarele sume:

- CAS stabilit pentru anul 2011: 222 lei x 12 luni - .x17. lei achitat în data de 26.12.2012 = .x18. lei;
- CAS stabilit pentru anul 2012: .x22. lei x 6 luni (ianuarie - iunie) = 1.392 lei;

Prin urmare, **odată cu anularea suspendării declarației individuale de asigurare, această declarație a devenit din nou activă, producând efecte juridice și pentru perioada în care a fost suspendată, iar în acest sens contribuabilul datorează retroactiv contribuția de pensie minimă obligatorie prevăzută de lege pentru perioada 2011 - 2012, perioadă în care a fost suspendată declarația.**

Din analiza situației analitice debite, plăți, solduri, aferentă anilor 2012, 2014 și 2016, rezultă următoarele:

- pe contul 112 - Contribuții de asigurări sociale de stat, în data de 12 decembrie 2012 (ziua 347 din anul 2012) în baza de dată al organului fiscal a fost preluată de la casa de pensie următoarele obligații fiscale restante după cum urmează:

- debit principal în sumă de .x19. lei compus din:
 - .x20. lei (.x21. lei CAS aferentă anului 2011 [222 lei x 12 luni - .x17. lei] + .x22. lei CAS ianuarie 2012 + .x22. lei CAS februarie 2012);
 - .x22. lei CAS martie 2012;
 - .x22. lei CAS aprilie 2012;
 - .x22. lei CAS mai 2012;
 - .x22. lei CAS iunie 2012;
- dobânzi în sumă de .x14. lei: .x23. lei + .x2. lei + .x24. lei;
- penalități în sumă de .x25. lei.

Din debitul principal în sumă de .x20. lei în data de 24.11.2014 s-a stins suma de .x26. lei, iar în data de 28.12.2016 suma de .x27. lei, reprezentând sume achitate în plus de contribuabili în contul altor obligații fiscale, rezultate ca urmare regularizărilor anuale, rezultând o valoare de .x28. lei, la care prin decizia contestată s-a stabilit dobânzi de întârziere.

În speță sunt aplicabile și dispozițiile art. 115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în vigoare în perioada analizată:

„Art. 115 Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine: [...]

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. [...]

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;”

Stingerile din 2014 și 2016 în sume de .x26. lei și .x27. lei, au stins doar o parte din CAS aferentă anului 2011, rezultând un debit principal transmis de CJP .X. neachitat în sumă totală de .x4. lei care se compune din următoarele sume:

- .x28. lei (.x29. lei CAS aferentă anului 2011 + .x22. lei CAS ianuarie 2012 + .x22. lei CAS februarie 2012;
- .x22. lei CAS martie 2012;
- .x22. lei CAS aprilie 2012;
- .x22. lei CAS mai 2012;
- .x22. lei CAS iunie 2012.

Din adresa nr. .x./11.03.2019 emisă de S.F.M. .X., rezultă că la data 10.07.2012 Casa Județeană de Pensii a predat la AFP .X. debitele restante ale contribuabilei .X. în sumă de 0 lei, sumă transferată și în sistemul de informatic al MFP.

Ulterior, în data de 11.12.2012, Casa Județeană de Pensii .X. emite Decizia nr. .x./11.12.2012 prin care **se anulează suspendarea declarației individuale de**

asigurare nr. .x. pentru anii 2011-2012, ca urmare a realizării în anul 2011 a unui venit brut mai mare decât plafonul prevăzut de Legea nr. 263/2010.

Prin urmare, s-a modificat situația transferată către AFP .X. prin majorarea sumelor restante de plată de la 0 lei la .x13. lei debite, .x14. lei dobânzi și .x15. lei penalități. Această decizie a fost transmisă prin Act adițional la AFP .X. în data de 17.12.2012 și transferată în sistem informatic conform borderoului nr. 347.

Din dispozitivul Deciziei de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare pentru venituri realizate peste plafonul prevăzut de lege nr. .x./11.12.2012 rezultă că Casa Națională de Pensii Publice prin Casa Județeană de Pensii .X. dispune anularea suspendării individuale de asigurare nr. .x. pentru anii fiscali 2011-2012, întrucât venitul brut realizat/estimat s-a situat/se situează peste plafonul prevăzut de lege. Din acest motiv se modifică și situația cu obligațiile de plată la data de 30.06.2012 transmisă la A.N.A.F. după cum urmează:

Contribuții datorate: .x13. lei;
Dobânzi: .x14. lei;
Penalități: .x15. lei;
Total: .x16. lei.

Prezenta decizie s-a întocmit în 3 exemplare din care:

- 1 exemplar se transmite A.F.P. .X.;
- **1 exemplar se expediază titularului;**
- 1 exemplar se păstrează de C.J.P. .X..

Potrivit dispozițiilor O.U.G. nr. 125/2011 privind modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile Protocolului cadru aprobat prin Ordinul comun 806/608/934/2012, **Casa Națională de Pensii Publice**, prin organele competente ale acesteia care efectuează predarea, **răspunde de valabilitatea, realitatea, actualitatea datelor și documentelor și informațiilor care fac obiectul predării.**

De asemenea, în ceea ce privește contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prevăzute la cap. II și III din titlul IX² al Codului fiscal, stabilite și neachitate până la data de 30 iunie 2012, **organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. le revine numai rolul colectării și nu al individualizării acestora.**

Prin urmare, organele fiscale din cadrul A.N.A.F., respectiv S.F.M. .X., inclusiv organul de soluționare a contestației din cadrul D.G.R.F.P. Brașov nu sunt competente să se pronunțe cu privire la corectitudinea informațiilor furnizate de Casa Națională de Pensii, referitoare la perioada anterioară datei de 30.06.2012.

Referitor la afirmația contribuabilei, că dobânzile individualizate prin decizia de impunere nr. .x. nu respectă modul de constituire a unei decizii accesorii, sunt incidente prevederile Ordinului nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă, referitoare la completarea anexei la decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere:

- la coloana 2 - Documentul prin care s-a individualizat suma de plată *2)

„*2) Se vor menționa: denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat obligația fiscală principală, numărul și data

acestui”.

Potrivit prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, Declarația de asigurare socială constituie titlu de creanță și devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii, astfel afirmația contribuabilei referitor la constituirea deciziei de calcul accesorii nu este întemeiată.

Nu poate fi reținută în soluționare favorabilă a contestației afirmația doamnei .X. privind faptul că nu i-au fost comunicate documentele care au stat la baza stabilirii accesoriilor, întrucât documentul CAS .x./09/09/2010 de fapt este Declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 semnată de domnul .Y., iar un exemplar din Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare pentru venituri realizate peste plafonul prevăzut de lege nr. .x./11.12.2012, emisă de către Casa Județeană de Pensii .X., a fost comunicat contribuabilei așa cum rezultă din dispozitivul acestei decizii.

Nici afirmația potrivit căreia, în urma contestației făcute, prin decizia de soluționare a contestației nr. .x./11.08.2014, decizia de impunere nr. .x./04.01.2013 a fost desființată și a fost emisă o nouă decizie cu nr. .x./11.09.2014 privind obligații de plată CAS pe anul 2012 cu o datorie 0 (zero), nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, având în vedere că pe de o parte prin decizia de impunere nr. .x./04.01.2013, care a fost desființată, nu s-au individualizat accesorii, iar pe de altă parte motivul desființării a fost faptul că organul fiscal nu a luat în considerare că pe perioada 01.01.2012-30.06.2012, Casa Județeană de Pensii .X. a emis deja un titlu de creanță și nu pentru motivul că, contribuabila nu datorează CAS pentru anul 2012.

Cu privire la solicitarea unei inspecții fiscale, sunt incidente prevederile art. 100 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, (în vigoare la data depunerii cererii):

„Art. 100 - (1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit ca urmare a analizei de risc.

(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale.

(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum și în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.”

Cu privire la invocarea Hotărârii nr. .x./07.11.2018 emisă de Curtea de Apel Târgu-Mureș în dosarul .x./2017:

Instanța de apel a anulat decizia nr. .x./28.02.2017 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de doamna .X. împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./06.10.2016 emisă de pârâtă D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X..

Curtea a reținut următoarele:

„Analizând anexa la această decizie, curtea observă faptul că în calitate de document prin care s-a individualizat suma de plată a fost menționat Documentul CAS nr. .x./09.09.2010.

Acest document este, de fapt, Declarația reclamantei privind venitul asigurat în sistemul public de pensii conform Legii 19/2000 nr. .x./09.09.2010, iar în temeiul acesteia au fost calculate accesoriile de către Serviciul Fiscal Municipal .X. pentru perioada 05.07.2016-06.10.2016, fiind emisă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./06.10.2016.

Ceea ce nu rezultă din decizia contestată, precum și nici din vreun alt înscris aflat la dosarul cauzei, este existența unui titlu de creanță pentru obligațiile fiscale principale pretins datorate de reclamantă. Doar în cuprinsul deciziei de soluționare a contestației rezultă că debitul ar fi în cuantum de .x. lei pentru perioada menționată, însă din adeverința de venit (fila 103 dosar fond) totalul debitelor ar fi de .x. lei. De remarcat este și faptul că aceste debite provin din perioada în care administrarea contribuțiilor respective revenea caselor de asigurări sociale, iar (potrivit propriilor susțineri ale organelor fiscale astfel cum au fost consemnate în decizia de soluționare a contestației), la momentul predării către AFP .X. (10.07.2012), debitele restante ale reclamantei erau 0, întrucât era suspendată declarația individuală de asigurare.

Sumele restante de plată au fost evidențiate ulterior, ca urmare a anulării suspendării declarației de asigurare, prin modificarea și transferarea de la CJP .X. către AFP .X. în sistem informatic – curtea subliniază faptul că aceste informații sunt preluate din decizia de soluționare a contestației, neexistând vreun act administrativ fiscal – titlu de creanță care să individualizeze ca atare obligațiile principale de plată a contribuției restante pretins datorate de reclamantă. Prin Decizia nr. .x./11.12.2012 emisă de CJP .X. (fila 129 dosar fond) se dispune doar anularea suspendării declarației individuale de asigurare și se face mențiunea că „se modifică și situația cu obligațiile de plată la data de 30.06.2012 transmisă la ANAF.

Prin urmare, obligațiile accesorii de plată individualizate în decizia contestată în speță nu sunt datorate pentru neplata la termen a unor obligații fiscale principale individualizate prin vreuna din formele prevăzute de lege, astfel că, în speță, este incident motivul de recurs prevăzut de art.488 alin.1 pct.8 C.proc.civ.

Având în vedere considerentele expuse, în temeiul art.496 alin.2 C.proc.civ., curtea va admite recursul, va casa în parte sentința atacată și, în rejudecare pe fond, va admite în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă și va dispune anularea Deciziei de soluționare a contestației nr. .x./28.02.2017 și a Deciziei referitoare la obligații de plată accesorii nr. .x./06.10.2016 emisă de pârâtă.

Vor fi menținute restul dispozițiilor sentinței atacate (soluția referitoare la excepțiile de nelegalitate nu a fost criticată)”.

Cu privire la aceste constatări, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

a) referitor la afirmația că *„ceea ce nu rezultă din decizia contestată,*

precum și nici din vreun alt înscris aflat la dosarul cauzei, este existența unui titlu de creanță pentru obligațiile fiscale principale pretins datorate de reclamantă” este Declarația de asigurare încheiată în data de 09.09.2010, care potrivit art. 6 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, constituie titlu de creanță și devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii.

b) referitor la afirmația că „doar în cuprinsul deciziei de soluționare a contestației rezultă că debitul ar fi în cuantum de .x13. lei pentru perioada menționată”, se reține că acest debit principal rezultă clar și din dispozitivul Deciziei de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x./11.12.2012, document ce a fost anexat la dosarul contestației și totodată s-a comunicat și către contribuabila așa cum este precizat în această decizie.

c) referitor la afirmația că „din adeverința de venit (fila 103 dosar fond) totalul debitelor ar fi de .x. lei”, se reține că instanța de apel a făcut referire la adeverința de venit pe anul 2011 nr. .x. din 25.05.2017 emisă pentru doamna .X., din care rezultă că contribuabila în acest an a realizat un **venit brut de .x11. lei**, venitul impozabil fiind în sumă de .x. lei.

În speță sunt incidente prevederile art. 6 și art. 11 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în vigoare începând cu data de 01.01.2011 care precizează:

„Art. 6. – (1) În sistemul public de pensii **sunt asigurate obligatoriu**, prin efectul legii:

IV. **persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare: [...]**

b) membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;”

„Art. 11. – (1) Persoanele prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. IV care au cel puțin vârsta de 18 ani sunt obligate să se asigure pe baza declarației individuale de asigurare.

(2) Declarația individuală de asigurare se depune în termen de 30 de zile de la data încadrării în situația prevăzută la alin. (1) la casa teritorială de pensii competentă, în funcție de domiciliul sau reședința persoanei.

(3) **Venitul lunar asigurat pentru persoanele menționate la alin. (1) este cel stabilit prin declarația individuală de asigurare și nu poate fi mai mic decât suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și mai mare decât valoarea corespunzătoare a de 5 ori câștigul salarial mediu brut.**

Prin urmare, se reține că în privința stabilirii contribuției de pensie, în anul de referință este luat în considerare venitul brut realizat de către un contribuabil, iar doamna .X. prin realizarea unui venit brut de .x11. lei în anul 2011, a depășit limita de 8.088 lei (4 x 2.022 lei câștigul salarial mediu brut), devenind astfel asigurată obligatoriu și în continuare prin efectul legii, iar în acest caz venitul lunar asigurat nu poate fi mai mic decât suma de 708 lei (35% din câștigul salarial mediu brut de 2.022 lei pentru anul 2011) pentru care contribuția lunară datorată este 222 lei, cota de CAS fiind 31,3%.

d) referitor la afirmația că „*sumele restante de plată au fost evidențiate ulterior, ca urmare a anulării suspendării declarației de asigurare, prin modificarea și transferarea de la CJP .X. către AFP .X. în sistem informatic – curtea subliniază faptul că aceste informații sunt preluate din decizia de soluționare a contestației, neexistând vreun act administrativ fiscal – titlu de creanță care să individualizeze ca atare obligațiile principale de plată a contribuției restante pretins datorate de reclamantă. Prin Decizia nr. .x./11.12.2012 emisă de CJP .X. (fila 129 dosar fond) se dispune doar anularea suspendării declarației individuale de asigurare și se face mențiunea că „se modifică și situația cu obligațiile de plată la data de 30.06.2012 transmisă la ANAF”.*

Cu privire la aceste afirmații organul de soluționare reține că așa cum s-a precizat mai sus, **odată cu anularea suspendării declarației individuale de asigurare, această declarație a devenit din nou activă, producând efecte juridice și pentru perioada în care a fost suspendată, iar în acest sens contribuabilul datorează retroactiv contribuția de pensie minimă obligatorie prevăzută de lege pentru perioada 2011 - 2012, perioadă în care a fost suspendată declarația, iar potrivit art. 6 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, declarația de asigurare socială constituie titlu de creanță.**

În speță sunt incidente și prevederile HG nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial nr. 214 din 28 martie 2011, care preciază:

„*Art. 23 – (1) Persoanele asigurate la data de 31 decembrie 2010, pe bază de declarație/contract de asigurare socială, în condițiile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, care se regăsesc în situațiile de asigurați obligatoriu/facultativ prevăzute de lege, își păstrează calitatea de persoane asigurate în sistemul public de pensii începând cu data de 1 ianuarie 2011.*

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) nu au obligația depunerii/încheierii unor noi documente de asigurare potrivit prevederilor legii.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1), venitul asigurat înscris în documentele de asigurare se va încadra obligatoriu în limitele prevăzute la art. 36 din lege.

(4) Persoanelor prevăzute la alin. (1) le revin în continuare obligațiile și beneficiază de drepturile stabilite de lege.”

Cu privire la invocarea Hotărârii nr. .x./30.01.2019 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2018:

Instanța de fond a anulat decizia nr. .x./03.09.2018 prin care D.G.R.F.P. Brașov a respins contestația formulată de doamna .X. împotriva deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2017 emisă de pârâtă D.G.R.F.P. Brașov prin Serviciul Fiscal Municipal .X..

Instanța a reținut următoarele:

În ce privește nulitatea declarației de asigurare nr. .x. din 09.09.2010,

instanța constată că nu este îndeplinită condiția prevăzută de art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, nefiind vorba de un act administrativ, ci reprezintă un înscris emis chiar de către reclamantă, iar nu de o autoritate publică. Astfel, prin raportare la dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004, nu poate fi considerat un act administrativ.

În speță sunt incidente prevederile art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, care precizează:

„Art. 2 – (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

c) act administrativ - actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice;”.

„Art. 4 – (1) Legalitatea unui act administrativ cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate.”

În privința conținutului deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii, sunt incidente prevederile Ordinului nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, emise și tipărite prin intermediul Unității de imprimare rapidă, care la anexa nr. 3 prezintă formularul acestei decizii, după cum urmează:

ANEXĂ la Decizia nr. din data de

Cod	Documentul prin care s-a individualizat suma de plată *2)	Categoria de sumă *3)	Perioada pentru care se calculează dobânda sau penalitatea de întârziere	Suma obligației principale	Zile/luni de întârziere	Cota *4)	Suma reprezentând dobândă sau penalitate de întârziere

*1) Se va menționa codul existent în nomenclatorul aplicației informatice din care se emite, publicat pe portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

*2) Se vor menționa: **denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat obligația fiscală principală, numărul și data acestuia.**

*3) Se va menționa categoria de sumă: dobânzi sau penalități de întârziere.

*4) Nivelul dobânzii și penalității de întârziere se stabilește conform art. 174 alin. (5) și art. 176 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

În acest sens organul de soluționare reține că, deși declarația de asigurare nr. .x. din 09.09.2010 nu este un act administrativ, așa cum este prevăzut în Legea contenciosului administrativ mai sus menționat, aceasta reprezintă titlu de creanță (aspect reținut și de Tribunalul .X.), prin formularul anexei la decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii, la coloana nr. 2 fiind specificat că **“Documentul prin care s-a individualizat suma de plată. Se vor menționa:**

denumirea documentului care constituie titlu de creanță și prin care s-a individualizat obligația fiscală principală, numărul și data acestuia”, iar potrivit art. 13 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, **declarația individuală de asigurare constituie titlu de creanță**. Prin urmare se reține că documentul prin care s-a individualizat suma de plată reprezentând accesorii nu trebuie să îndeplinească condiția de a fi un act administrativ în sensul prevederii legii contenciosului administrativ.

Față de cele arătate, organul de soluționare reține că doamna .X., prin cererea depusă la Casa Județeană de Pensii .X. înregistrată sub nr. .x./29.11.2011 a solicitat de la această instituție suspendarea declarației de asigurare nr. .x. din 09.09.2010, declarând pe proprie răspundere că pe anul 2011 nu realizează venitul minim prevăzut de lege de 8.088 lei, iar în cazul în care depășește suma respectivă, va plăti suma datorată conform legii.

De asemenea, prin declarația de asigurare nr. .x. din 09.09.2010 contribuabila a declarat pe proprie răspundere că *„cunosc obligativitatea virării contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat la termenul stabilit prin prezenta declarație, în caz contrar urmând să achit majorări de întârziere.”*

Potrivit HG nr. 257/2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial nr. 214 din 28 martie 2011:

„Art. 21 – Ori de câte ori intervin modificări ale elementelor care au stat la baza declarației individuale de asigurare, asiguratul are obligația de a depune la casa teritorială de pensii o comunicare de modificare a declarației.”

Astfel, contribuabila în data de 29 noiembrie 2011 a declarat la CJP .X. că în anul 2011 nu realizează venituri peste suma de 8.088 lei reprezentând venit brut minim prevăzut de lege, totuși peste 2 luni, în data de 20 ianuarie 2012 a declarat la organul fiscal teritorial că în anul 2011 a realizat un venit brut de .x11. lei, **fără să notifice și organele abilitate ale CNPP în acest sens**, contrar obligațiilor prevăzute de declarația de asigurare precum și celor declarate prin cererea înregistrată sub nr. .x./29.11.2011 la Casa Județeană de Pensii .X..

Prin urmare, odată cu anularea suspendării declarației individuale de asigurare, această declarație a devenit din nou activă, producând efecte juridice și pentru perioada în care a fost suspendată, petenta datorând pentru anul 2011 contribuția lunară minimă prevăzut de Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în vigoare începând cu data de 01.01.2011.

Atâta timp cât contribuabila a omis să notifice organele abilitate ale CNPP despre modificarea situației în ceea ce privește venitul brut realizat în anul 2011, perioada de suspendare a declarației de asigurare pe anii 2011 - 2012, nu poate să constituie scutire de la plata contribuției de pensie în această perioadă. Or, organele de control ale CNPP verifică situația asiguraților pe baza datelor furnizate caselor teritoriale de pensii de către organele fiscale, iar în caz de nevoie procedează la modificarea regimului juridic încheiat cu acestea. A accepta faptul că contribuabila nu datorează contribuția de pensie în perioada în care a fost suspendată declarația de asigurare nr. .x./09.09.2010 cu toate că această suspendare a fost anulată ulterior, ar contraveni scopul urmărit de legiuitor, respectiv art. 6 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, unde legea prevede categoriile de persoane care sunt asigurate obligatoriu în

sistemul public de pensii.

De asemenea, Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin HG nr. 257/2011 prevede că:

„Art. 17. – (1) În situația în care pe parcursul derulării asigurării în baza declarației individuale de asigurare se face dovada că într-un an calendaristic nu se realizează venituri la nivelul prevăzut de lege, declarația se suspendă la cererea asiguratului sau din inițiativa casei teritoriale de pensii.

(2) În situația în care declarația individuală de asigurare se suspendă din inițiativa casei teritoriale de pensii, aceasta va notifica asiguratul, cu indicarea perioadei pentru care s-a produs suspendarea.”

Prin urmare, se reține că casa teritorială de pensii este obligată la notificarea asiguratului cu indicarea perioadei pentru care s-a produs suspendarea doar în cazul în care suspendarea s-a făcut pe inițiativa acesteia, or în speță suspendarea declarației de asigurare s-a realizat la inițiativa contribuabilei.

În acest sens, deși Tribunalul .X. reține că *„potrivit titlului de creanță reprezentat de declarația de asigurare nr. .x. din 09.09.2010 suma datorată lunar de reclamant cu titlu de contribuție la asigurări sociale era de .x2. lei lunar, astfel că pentru perioada 2011 - 2012 în mod evident era imposibilă acumularea unui debit principal de .x. lei, așa cum s-a menționat în decizia atacată”* organul de soluționare constată că pentru perioada 2011 - 2012 contribuabila datora contribuția de pensie minimă prevăzută de lege, având în vedere veniturile realizate în această perioadă și decizia CNPP prin care a anulat suspendarea declarației individuale de asigurare nr. .x./09.09.2010, astfel fiind acumulat debitul principal de .x13. lei, compus din următoarele sume:

- .x20. lei (.x21. lei CAS aferentă anului 2011 [222 lei x 12 luni - .x17. lei] + .x22. lei CAS ianuarie 2012 + .x22. lei CAS februarie 2012);
- .x22. lei CAS martie 2012;
- .x22. lei CAS aprilie 2012;
- .x22. lei CAS mai 2012;
- .x22. lei CAS iunie 2012.

Cu privire la Sentința civilă nr. .x./07.12.2017 emisă de Tribunalul .X. în dosarul .x./2017:

Instanța de fond a reținut următoarele:

Tribunalul reține că Decizia de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x. din 11.12.2012 și Declarația de asigurare nr. .x. din 09.09.2010 sunt acte administrativ fiscale în care reclamanta este parte, cel de-al doilea fiind depus și semnat chiar de ea, situație în care nu pot fi contestate pe calea excepției de nelegalitate, deoarece cel vizat de actul administrativ are calea acțiunii directe. Altfel spus, din moment ce actul administrativ nu a fost atacat pe cale de acțiune, desigur cu respectarea procedurii prealabile prevăzute de lege, el este definitiv în ceea ce îl privește pe cel care este parte în raportul administrativ material. Drept urmare, excepția de nelegalitate care vizează aceste două acte este inadmisibilă, așa cum este exercitarea oricărei alte căi de atac decât cea prevăzută de Codul de procedură fiscală.

Această sentință a fost modificată parțial prin Decizia nr. 1900/R din 7 noiembrie 2018, dar cu privire la excepțiile de nelegalitate, Curtea de Apel Târgu Mureș menținând dispozițiile referitoare la legalitatea Deciziei de anulare a suspendării declarației individuale de asigurare nr. .x. din 11.12.2012 și Declarației de asigurare nr. .x. din 09.09.2010.

În contextul considerentelor anterior prezentate, întrucât debitul principal în cauză este datorat bugetului general consolidat al statului și nu a fost achitat de către doamna .X., se va face aplicarea regulii “accesorium sequitur principale” (accesoriul urmează principalului) și se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. .x./31.12.2018 emisă de S.F.M. .X., cu privire la accesoriile aferente CAS în sumă de .x1. lei.

Cu privire la solicitarea contribuabilei de a i se comunica numărul dosarului fiscal, se reține că prin Decizia de soluționare a contestației nr. .x. din 03.09.2018, solicitarea contestatoarei anterior menționată a fost transmisă spre competență soluționare către Serviciul Fiscal Municipal .X..

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 152 alin. (2), art. 154 alin. (1), art. 173 alin. (1), art. 174 alin. (1) și alin. (5) și art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, art. V din O.U.G. nr. 125/2011, Ordinul 806/608/934/2012, art. 5, art. 6, art. 6¹, art. 23, art. 29 și art. 31 din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, art. 6 alin. (1), art. 11, art. 13 și art. 40 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, art. 17, art. 21 și art. 23 din HG nr. 257 din 20 martie 2011 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, art. 100 și art. 115 alin. (1) și (2) din OG nr. 92/2003 privind Codului de procedură fiscală, Ordinul nr. 967/2017 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004,

DECIDE

Respingerea, ca neîntemeiată a contestației formulată de doamna .X. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .x./31.12.2018 emisă de către A.J.F.P. .X. – S.F.M. .X. pentru obligația de plată în sumă de .x1. lei, reprezentând dobânzi aferente contribuției de asigurări sociale de stat.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul .X..

DIRECTOR GENERAL,